

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců:

a) Z. K.

b) Farma Kolová s.r.o.

sídlem Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary

c) STATEK HROUDA s.r.o.

sídlem Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Vítem Kučerou, MBA

sídlem Obrovského 2407, 141 00 Praha 4

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy

sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

za účasti:

Ředitelství silnic a dálnic s. p.

sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2024, č. j. MD-4566/2024-910/16, ve věci
územního rozhodnutí,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se včas doručenou žalobou domáhali přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen „stavební úřad“) ze dne 16. 10. 2023, č. j. KK/595/LP/23-30, jímž bylo změněno územní rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 9. 7. 2008, č. j. SÚ/11580/07/Dr-328.3, pro záměr „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“ na pozemcích v k. ú. Andělská Hora, Karlovy Vary, Olšová Vrata a Drahotice.
2. Žalobci navrhuji napadené rozhodnutí zrušit z následujících důvodů:
 - 1) Územní rozhodnutí z roku 2008 obsahuje podmínku výkupu, podle které je stavebník povinen pro realizaci stavby na pozemcích žalobce a) využít předkupního práva. Bez majetkového vypořádání s žalobcem a), tak nelze stavbu umístit. Stavební úřad i žalovaný měli v reakci na námitky žalobců vznesené ve vztahu k podmínkám uvést, v jakém rozsahu byly podmínky územního rozhodnutí z roku 2008 následně převzaty. Žalobci tak ani nemají možnost posoudit, které podmínky měly být konzumovány. Takový postup představuje libovůli stavebního úřadu a probovanou napadeným rozhodnutím. Rozhodnutí stavebního úřadu i napadené rozhodnutí tak aprobevují vyvlastnění pozemků, na které se předkupní právo vztahovalo a zasahují tím do práva na legitimní očekávání žalobce a).
 - 2) Doplněné podmínky 27 až 30 v napadeném rozhodnutí nepovedou pro svou obecnost k vytyčenému cíli, tedy zajištění ochrany zájmů jak v oblasti ochrany životního prostředí, tak zájmů soukromých vlastníků dotčených záměrem. Žalovaný měl při stanovení podmínek stanovit konkrétní postupy (popř. navržení takových postupů, které bude moci posoudit, vyžadovat od stavebníka), jejichž dodržení bude možné vymáhat.
 - 3) Správní orgány nedostatečně vyhodnotily dopady stavby na užití pozemků žalobců a nestanovily dostatečná opatření k jejich ochraně. Vlivem záměru na pozemky žalobců může být další zemědělské využití těchto pozemků pro ekologické zemědělství podstatně omezeno či zcela znemožněno. V doplněné podmínce č. 29 nejsou dostatečně podrobně a vymahatelně stanoveny kroky, které má stavebník k tomuto cíli učinit. Nedostatečnou ochranu lze spatřovat např. u retenční nádrže SO 344, u které není řešeno, jakým způsobem bude zabráněno prosakování vod do podloží.
 - 4) Část záměru, spočívající v rekonstrukci I/6 nemohla být projednávána podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění do 31. 12. 2023 (dále jen „liniový zákon“). Silnice I/6 není uvedena v příloze č. 1 tohoto zákona, ani v dalších přílohách. Problematikou přílohy se zabýval i Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 39/8, kde dovedl, že příloha liniového zákona sice nestandardně, avšak nikoli protiústavně, vymezuje konkrétní stavby, na které dopadá úprava liniového zákona. Záměr je převážně záměrem úpravy stávající silnice I/6, nikoli výstavbou D6. Smyslem liniového zákona není umožnit rychlejší výstavbu staveb, které strategickými nejsou.
 - 5) Umístění křižovatek na silnici I/6 je v rozporu se závaznou normou ČSN 73 6101, ČSN 73 6102 a ČSN 73 6110. Vzdálenost křižovatek je v ČSN 73 6110 závazně stanovena

na 1000 metrů. Záměr na cca 1,15 kilometru obsahuje 3 mimoúrovňové křižovatky, které nedodržují ani stanovené délky průpletových pruhů dle přílohy G normy ČSN 73 6102.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný přihlédl při stanovení podmínek územního řízení k novelizaci stavebního zákona. Nebylo jeho povinností vymezit jednotlivé podmínky, které byly zkonsumovány v rámci změny územního rozhodnutí. Žalovaný nepovažuje tvrzení o obecnosti podmínek č. 27-30 napadeného rozhodnutí za řádný žalobní bod. Podmínky byly stanoveny dostatečně určitě. S vlivem záměru na pozemky žalobců i s ohledem na jejich vlastní procesní aktivitu se žalovaný vypořádal dostatečně na str. 51-69 napadeného rozhodnutí. Řízení bylo správně vedeno podle liniového zákona. Skutečnost, že silnice I/6 není uvedena v příloze liniového zákona znamená, že by pro ni nebylo přípustné vydat mezitímní rozhodnutí o vyvlastnění, nikoliv, že by nebylo přípustné vést řízení o změně původního územního rozhodnutí podle liniového zákona. Žalobci nebyli umístěním křižovatek dotčeni na svých veřejných subjektivních právech. Stran bezpečnosti provozu žalovaný odkázal na stanoviska Ministerstva vnitra a Policie České republiky a rovněž na komunikaci z projedávání výsledné varianty návrhu.
4. V replice ze dne 3. 2. 2025 žalobci částečně zopakovali žalobní tvrzení a dále uvedli, že jsou oprávněni hájit i dotčené veřejné zájmy. Takové oprávnění dovozují z judikatury NSS, jmenovitě z rozsudků NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62 a ze dne 22. 2. 2024, č. j. 6 As 232/2022-23. Žalovaný se nedostatečně vypořádal s argumentem žalobců, že podmínka výkupu uvedená v bodě 36. územního rozhodnutí z roku 2008 nepozbyla platnosti a je stále povinen ji aplikovat. K námitce nedostatečně konkrétně stanovených podmínek žalobce uvedl, že žalovaný nesmí slepě převzít do napadeného rozhodnutí požadavky každého závazného stanoviska a dále že žalobci mohli tyto požadavky napadnout zprostředkovaně žalobou proti napadenému rozhodnutí podle jejich znění a sestavení. Podmínka č. 28 zmiňuje prostředky prevence znečištění ropnými látkami, nečiní tak ale ve vztahu ke kontaminaci dalšími látkami, na což taktéž podmínka č. 27 míří. Žalobcům nebyl po celou dobu stavebního řízení dán prostor vyjadřovat se k možným opatřením pro ochranu jejich zemědělské produkce a pouze v konečném rozhodnutí byla stanovena neurčitá podmínka č. 29, vztažená však pouze k fázi výstavby. Podle žalobců zcela chybí i přechody, resp. migrační koridory pro zvěř (tzv. ekodukty), která tak v celé délce záměru, a tedy i v okolí pozemků žalobců, přijde o možnost překonání silničního tělesa. V podmínce č. 30 napadeného rozhodnutí je vymezena toliko povinnost stavebníka konzultovat obnovu ÚSES s orgánem ochrany přírody, nikoli získat jeho souhlas. Nejedná se tak o žádnou záruku, že přijaté řešení bude odpovídat požadavkům ÚSES. Žalobci namítají, že podstatou žalobního bodu o nedostatečném vyhodnocení vlivu záměru na jejich pozemky bylo, že žalovaný exaktně neurčil a nevyhodnotil negativní vlivy, které může záměr představovat (zcela chybí specifikace míry těchto vlivů, které jsou nepřiměřené místním poměrům). Bez zjištění této míry žalovaný nemohl poměřit negativní vlivy s touto mírou a dospět k závěrům o jejich přiměřenosti či nepřiměřenosti. K nedostatečnému vhyodnocení bezpečnosti dopravního provozu kombinací nových i stávajících křižovatek v území dotčeném záměrem žalobci doplnili, že nově navržená mimoúrovňová křižovatka se nachází na opačném břehu řeky Ohře než stávající křižovatka napojující mj. silnici I/13, nicméně tato skutečnost nemá vliv na povinnost dodržení předepsané vzdálenosti křižovatek dle ČSN 73 6110. Žalobci k této otázce dále navrhuji zadání znaleckého posudku či odborného vyjádření. Chybějící odborné posouzení ostatně mělo být i podkladem pro vydání

napadeného rozhodnutí, které i z toho důvodu trpí vadou. Dále žalobci navrhuji výslech svědka Ing. O. Ř., projektanta s autorizací pro dopravní stavby.

5. Žalovaný ve vyjádření ze dne 28. 2. 2025 uvedl, že silnice I. třídy jsou stejně jako dálnice dopravní infrastrukturou podle § 1 odst. 2 písm. a) liniového zákona. Účastník obecně může hájit veřejné zájmy, ovšem za podmínky, že mají vztah k jeho soukromým zájmům a prolínají se. Žalobci si však osobují chránit úplně vše a z toho dovozují takřka neomezenou povinnost žalovaného vše i bez námitky výslovně vypořádat a odůvodnit. Napadené rozhodnutí zhodnotilo vše komplexně a podrobně odpovídá na všechny námitky i v souvislostech, které žalobci nenamítali. V tomto případě nenastala žádná retroaktivita, neboť pozemky v trvalém záboru je zapotřebí stále vykoupit, jen majetkové vypořádání nemusí podle nové právní úpravy předcházet stavebnímu řízení. Žalobci nepřednesli důvod, proč by byly zapotřebí ekodukty, nadto se jedná o novotu. Původně umístěné propustky byly pro migraci zvěře horší než nyní umístěné mosty pro migraci zvěře. Předmětem územního řízení nemohou být hypotetické námitky budoucích průsaků retenční nádrže. Normy ČSN 73 6101 a ČSN 73 6110 jsou pouze doporučené, nikoli závazné. V lokalitě Drahovice je podstatou záměru čistě přestavba stávající silnice I/6, tudíž není splněna hypotéza § 11 odst. 1 věty druhé vyhlášky č. 104/1997, neboť ta hovoří o nejmenších vzdálenostech nově budovaných křižovatek, nikoli o rekonstrukcích, přestavbě či modernizaci stávajících.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podle § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona platí, že práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel.
8. Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona se souhlas vlastníka pozemku s umístěním stavby nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Soud podotýká, že toto ustanovení představuje zobecnění § 86 odst. 3 stavebního zákona, ve znění do 31. 12. 2017, na všechny typy řízení podle citovaného zákona.
9. Podle § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění je vyvlastnění přípustné jen pro účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem a jen jestliže veřejný zájem na dosažení tohoto účelu převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. V § 4 odst. 2 zákona o vyvlastnění je dále stanoveno, že veřejný zájem na vyvlastnění musí být prokázán ve vyvlastňovacím řízení.
10. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, mj. platí, že dálnice, její součásti, příslušenství a stavby související jsou veřejně prospěšné. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení lze podle zákona o vyvlastnění odejmout nebo omezit vlastnické právo k pozemkům potřebným k uskutečnění výstavby, opravy, úpravy, modernizace nebo rekonstrukce dálnice, jejích součástí, příslušenství nebo staveb souvisejících.
11. K námitce nedodržení podmínky územního rozhodnutí (stran předkupního práva) lze předně odkázat na str. 49 napadeného rozhodnutí. Dálnice D6 je stavbou, pro kterou existuje vyvlastňovací titul dle § 184a odst. 3 stavebního zákona. Vydání změny územního

rozhodnutí bez souhlasu žalobců či dohody o majetkoprávním vypořádání není libovůlí správního orgánu, ale zákonem aprobovaným postupem, přičemž z ničeho nelze dovodit, že by tento měl porušovat legitimní očekávání žalobce (bez ohledu na zápis či výmaz předkupního práva z katastru nemovitostí). Žádná konstantní a dlouhodobá praxe, která by toto mohla zapříčinit mezi stranami zavedena nebyla. Lze rovněž souhlasit s žalovaným, že ačkoli podle nové právní úpravy nemusí majetkové vypořádání předcházet navazujícímu stavebnímu řízení, pozemky v trvalém záboru bude stále nutné vykoupit (tedy musí dojít k majetkovému vypořádání).

12. Uvedený závěr je v souladu s judikaturou NSS, podle které „z výše uvedených zákonných ustanovení plyne, že žadatel o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby musí disponovat majetkoprávním titulem, popřípadě dokladem či smlouvou prokazujícími, že na příslušných pozemcích může stavět. To není potřeba, pokud lze pozemek nebo stavbu vyvlastnit. O vyvlastnění však není rozhodováno v územním řízení, ale je o něm zahajováno samostatné vyvlastňovací řízení (srov. § 18 zákona o vyvlastnění). Pro účely územního řízení a aplikace § 86 odst. 3 část věty za středníkem (pozn. soudu: v nyní projednávané věci jde o § 184a odst. 3) stavebního zákona je tak pouze třeba posoudit předběžnou otázku, zda teoreticky lze pozemek, k němuž žadatel nemá majetkoprávní titul ani souhlas vlastníka, vyvlastnit. O takové předběžné otázce si přitom stavební úřad v územním řízení může v souladu s § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu sám učinit úsudek, čímž ovšem není nikterak předjímán výsledek případného vyvlastňovacího řízení. V otázce předběžného posouzení, zda lze pozemek nebo stavbu vyvlastnit, je pro stavební úřad v územním řízení rozhodné zejména znění § 170 stavebního zákona a zde uvedené účely, pro které lze k vyvlastnění přistoupit. Zda je skutečně dán veřejný zájem na dosažení takového účelu a zda jsou naplněny ostatní v zákoně o vyvlastnění uvedené podmínky, ovšem není třeba v územním řízení zvlášť zkoumat, neboť to není jeho předmětem“ (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2016, č. j. 2 As 21/2016-83). Žalovaný tuto úvahu v napadeném rozhodnutí učinil a krajský soud tak v jeho postupu neshledal žádnou vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
13. K námitce ohledně nedostatečného vypořádání konzumace podmínek územního rozhodnutí z roku 2008 soud odkazuje na str. 49 napadeného rozhodnutí. Zde žalovaný správně vysvětlil, že obě rozhodnutí (územní rozhodnutí a jeho změna) tvoří jeden celek a podmínky tohoto celku musejí být splněny pro další projektovou přípravu stavby. Zároveň žalovaný správně poukázal, že novější rozhodnutí (změna) mění či doplňuje stávající územní rozhodnutí. Z průběhu řízení a obsahu spisu je dále nepochybné, že žalobci jsou blízce seznámeni s obsahem všech předmětných rozhodnutí. Za této situace nelze konstatovat, že by mohli být absentujícím popisem konzumace jednotlivých podmínek dotčeni na svých právech, neboť prostým porovnáním obou rozhodnutí, včetně rozhodnutí orgánů druhého stupně, si zcela jistě učinili závěr o tom, které podmínky zůstaly zachovány a které byly změněny či zrušeny.
14. Námitka žalobců směřující proti doplněným podmínkám je formulována velmi obecným způsobem. Žalovaný na str. 37 napadeného rozhodnutí doplnil nové podmínky ve výroku VI. Změny územního rozhodnutí, které znějí:

„27. Budou dodrženy podmínky závazného stanoviska, Magistrátu města Karlovy Vary, odboru územního plánování a stavebního úřadu, (vodoprávního úřadu) č. j. 13757/SÚ/22 ze dne 31.10.2022, které je označeno jako „rozhodnutí“:

– Doba, po kterou se souhlas uděluje: do dokončení stavebních prací.

- S přihlédnutím k § 39 a § 71 odst. 4 vodního zákona budou pro řešenou stavbu zpracovány: havarijní plán, který bude odsouhlasen příslušným správcem vodních toků a před započítím prací bude předložen vodoprávnímu úřadu Magistrátu města Karlovy Vary ke schválení, a povodňový plán, který bude před započítím prací předložen dotčeným obcím (statutární město Karlovy Vary, obec Andělská Hora) za účelem zajištění součinnosti s povodňovým orgánem obce.
 - Během stavebních prací nedojde ke znečištění povrchových ani podzemních vod, zvláště ne ropnými látkami.
 - Stavbou nedojde ke zhoršení odtokových poměrů ve vodních tocích (IDVT: 10236127, 10229019, 10231372, 10221962, 10231436, 10233789, 10229041 – Vratský potok, Telenecký potok a bezejmenné vodní toky) a nebude snížena kapacita jejich průtočných profilů.
28. Budou dodrženy podmínky stanoviska Povodí Ohře, s. p., zn. POH/08173/2022-2/037200 ze dne 21.03.2022:
- Bude umožněn odběr vzorků vod vypouštěných z dešťových nádrží a vypouštěných dešťových vod za odlučovači ropných látek.
 - Bude provedena 1× ročně kontrolní prohlídka stavu a funkčnosti odlučovačů ropných látek oprávněnou osobou (výrobce, resp. dodavatel ORL nebo jím pověřená osoba), o kontrolní prohlídce bude zpracován protokol hodnotící provozuschopnost odlučovačů a navrhuje případná servisní opatření (protokoly o servisní prohlídce budou 1× za rok předloženy Povodí Ohře, s. p., a vodoprávnímu úřadu).
 - Bude zajištěn kontrolní rozbor vypouštěných vod s četností 2× ročně (zjištěné hodnoty budou 1× ročně předloženy Povodí Ohře, s. p., a vodoprávnímu úřadu).
 - Pro kontrolní rozbor bude odebírán bodový vzorek.
 - Odběr vzorků a jejich rozbor provede akreditovaná osoba.
 - Bude vyřešena likvidace ropou kontaminovaných kalů z dešťových nádrží a odlučovačů ropných látek (smlouva s provozovatelem vhodného zařízení pro likvidaci těchto odpadů).
 - Odlučovač bude provozován dle pokynů výrobce a v souladu s doporučeními uvedenými v protokolu o servisní prohlídce.
 - Provozní řády odlučovačů ropných látek budou před kolaudací předloženy k vyjádření Povodí Ohře, s. p.
29. Žadatelka v dalším stupni projektové přípravy rozpracuje takové řešení zásad organizace výstavby, aby byly minimalizované nebo eliminované vlivy výstavby na sousední pozemky, které jsou ekologicky obhospodařované, tj. konkrétními technickými, organizačními apod. opatřeními promítne do další projektové přípravy záměru zásadu šetrnosti k zájmům vlastníků těchto sousedních pozemků, která je obecně vyjádřena v § 76 odst. 2 stavebního zákona (např. vezme v úvahu náměty/informace ekologických zemědělců z hlediska klíčových období pro hospodaření a přizpůsobí jim zásady organizace výstavby).
30. Žadatelka zajistí obnovu nefunkční části prvku ÚSES, který vymezuje Územní plán Andělská Hora, v úplném znění, pod označením LBK.2. Obnova se bude týkat té části ÚSES, která bude přímo dotčena při stavbě dálnice D6. Žadatelka bude potřebu konkrétního opatření i samotné opatření konzultovat s příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny. “
15. Výše uvedené podmínky jsou podle názoru soudu vymezeny adekvátním způsobem odpovídajícím příslušné procesní fázi, tj. územnímu řízení. Stavební úřad se jejich skutečným naplněním bude dále zabývat v navazujících řízeních. Z tohoto důvodu a s ohledem na

obecnost žalobní námitky nelze dovodit, že by vymezením předmětných podmínek žalovaný zasáhl do práv žalobců.

16. K námitce uvedené v replice, že podmínka č. 28 zmiňuje prostředky prevence znečištění ropnými látkami, ale nečiní tak ve vztahu ke kontaminaci dalšími látkami, soud konstatuje, že tato je vznesena opožděně (po uplynutí lhůty pro uplatnění řádných žalobních námitek). Žalobci navíc netvrdí, jakým konkrétním způsobem může tato okolnost zasáhnout do jejich práv. Stejný závěr platí pro námitku, že v rámci napadeného rozhodnutí chybí vymezení přechodů, resp. migrační koridory pro zvěř (tzv. ekodukty), která tak v celé délce záměru, a tedy i v okolí pozemků žalobců, přijde o možnost překonání silničního tělesa. Nadto žalobci nijak nereagovali na argumentaci žalovaného na str. 54, kde je uvedeno, že „*průchod (zvěře pozn. soudu) je zajištěný, jelikož podstatou změny původního územního rozhodnutí je dokonce nahrazení propustku mostem (SO 211.1 a navazující SO 211.2); účelem je právě zvětšení profilu pro migraci. Jinak řečeno, změna původního územního rozhodnutí je ve prospěch ochrany ÚSES a migračních možností pro živočichy v území.*“ A dále na str. 55: „*Pro migrující živočichy slouží v širším okolí pozemků odvolatelů SO 211.x, který právě díky tomuto řízení bude mít větší profil. Změnou není dotčen původní SO 210 Most pro biokoridor na dálnici D6 v km 6,800. Ministerstvo dále upřesnilo napadené rozhodnutí zahrnutím podmínky A.13. ze závazného stanoviska ELA (podrobněji na konci další podkapitoly této části rozhodnutí ministerstva), která se také týká migrace volně žijících živočichů.*“ Žalobci tak nespecifikovali, proč uvedené objekty SO 211.x jsou pro migraci zvěře nedostatečné.
17. Závěrem k této námitce lze dodat, že pokud žalobci požadovali podmínky určitější, měly tyto navrhnout v konkrétním znění v průběhu stavebního řízení nebo v rámci vyjádření k revizním závazným stanoviskům, nicméně neučinili tak ve správním řízení ani v řízení soudním. Rovněž z tohoto důvodu neshledal soud jejich námitku důvodnou.
18. Námitkou stran ekologického zemědělství se žalovaný zabýval na str. 64-68 napadeného rozhodnutí a soud na toto v podrobnostech odkazuje. Žalovaný požádal Ministerstvo zemědělství o vyjádření ve vztahu k dotčení ekologického hospodaření na okolních pozemcích, které ve vyjádření ze dne 17. 6. 2024 uvedlo, že blízkost dálnice (novostavby i přestavba silnice I. třídy) nemá vliv na rozhodnutí o registraci ani na vydání certifikátu, které je vázáno pouze na dodržování pravidel ekologické produkce. Žalovaný shledal, že zachování silnice I. třídy, která se na místě budoucí dálnice nachází nyní, by při postupném zvyšování dopravních intenzit zhoršilo imisní situaci více než provoz nové dálnice D6, která přispěje k plynulosti dopravy. Žalobci podle žalovaného nevysvětlili, jak je možné, že dne ekologicky obhospodařují sousední pozemky vedle silnice I. třídy, ale její přestavba na dálnici by měla vést k omezení nebo ukončení tohoto způsobu hospodaření.
19. V tomto souhlasí soud se žalovaným, neboť tuto skutečnost žalobci neobjasňují ani v podané žalobě (např. ani konkrétní vliv na dodržování pravidel ekologické produkce). Jejich námitka, že se žalovaný dostatečně nezabýval vlivem stavby na jejich pozemky je ve zbytku obecná. Žalovaný v napadeném rozhodnutí, krom výše zmíněného, vyhodnotil též otázky zpřístupnění pozemků žalobců (str. 51-52), ochrany dřevin, včetně dotčení ÚSES (str. 52-56), imisí ze stavby (str. 57), vlivů dočasných záborů lesních i jiných pozemků (str. 58-59), vlivů stavby na vodní poměry (str. 62-64) i na lesní hospodaření a honitby (str. 68-49). Žalobci na konkrétní argumentaci žalovaného nijak nereagují a dále pokračují v obecných tvrzeních o nedostatečnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Za této situace nemohou být s námitkou úspěšní.

20. Pokud se týče betonové jímky SO 344, tedy sedimentační a retenční nádrže v km 4,500 ve Vratském údolí v k. ú. Olšová Vrata, soud neshledal, že by jejím umístěním mohlo dojít k zasažení práv žalobců, neboť tito mají své pozemky v dostatečné vzdálenosti od uvedené jímky. Z projektové dokumentace nadto vyplývá, že tato jímka je umístěna jako nepropustná, a tedy v případě její netěsnosti nemůže být řádně zkolaudována (což v budoucnu bude předmětem navazujících řízení). Námitky žalobců jsou proto rovněž předčasné.
21. Podle § 1 liniového zákona tento zákon upravuje postupy při přípravě, umisťování a povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury (...).
22. Podle § 1 odst. 2 písm. a) liniového zákona se dopravní infrastrukturou se pro účely tohoto zákona rozumí stavby dálnic nebo silnic I. třídy nebo stavby s nimi související.
23. V příloze, resp. příloze č. 1 liniového zákona ve znění od 1. 1. 2024 se skutečně silnice I. třídy I/6 nenachází. Soud se nicméně ztotožnil se žalovaným, neboť nevymezením předmětné silnice zákonodárce jistě neomezil okruh silnic I. třídy posuzovaný dle liniového zákona, ale toliko specifikoval silnice, u nichž lze vydat mezitimní rozhodnutí dle § 4a liniového zákona. Uvedené vyplývá i z koncepce § 1 odst. 2 písm. c) liniového zákona, kde je specifikována „*infrastruktura pro vodní dopravu uvedená v příloze č. 2 k tomuto zákonu.*“ Pokud by zákonodárce zamýšlel vyřadit silnice I. třídy neuvedené v příloze č. 1 z režimu liniového zákona, učinil by tak obdobně jako u infrastruktury pro vodní dopravu. Nadto je součástí projednávaného záměru dálnice D6. Liniový zákon v § 1 odst. 2 písm. a) rovněž uvádí slovní spojení „*stavby s nimi související.*“ Tedy i za situace, kdy by žalobní argumentace stran taxativního vymezení silnic I. třídy byla důvodná, bylo by nutno kvalifikovat silnici I/6 za stavbu bezesporu související s předmětnou dálnicí (bez ohledu na to, že dálnice tvoří kratší úsek) a jako taková by rovněž podléhala režimu liniového zákona.
24. Dále soud opět neshledal, že by žalobci mohli být dotčeni projednáváním celého záměru dle liniového zákona. Žalobci netvrdí, že by snad v důsledku zkrácených lhůt neměli možnost uplatnit svá práva či byli jiným způsobem v důsledku projednávání záměru dle liniového zákona zkráceni.
25. Ze všech výše uvedených důvodů je proto jejich námitka nedůvodná.
26. Krajský soud dále konstatuje, že žalobci nebyli umístěním předmětných křižovatek a mimoúrovňových křížení dotčeni na svých právech, neboť jejich pozemky se nacházejí několik kilometrů od těchto křižovatek. Uvedená judikatura se týká prolomení zásady koncentrace (pro přímou nezákonnost), o čemž mezi stranami spor není, a dotčení na právech u mezujícího souseda výstavbou sousedního parkoviště, což také není pro vzdálenost pozemků žalobců od sporných křižovatek přiléhavé. Soud dodává, že žalobci v žalobě obecně mohli namítat všechny důvody, pro které považují napadené rozhodnutí za nezákonné, avšak mohou být úspěšní s argumentací, že žalovaný nereagoval či nevypořádal námitky, které ve správním řízení nevznikli.
27. Součástí správních spisů jsou stanoviska Ministerstva vnitra a Policie ČR k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci dle § 16 odst. 2 písm. a) a b) zákona o pozemních komunikacích, ve znění do 31. 12. 2023. Zákon o pozemních komunikacích výslovně v § 44 odst. 2 stanoví, že tato stanoviska nejsou závaznými stanovisky. Pokud žalobci namítají, že na stanovisko Ministerstva vnitra je nutno klást stejné formální nároky jako na závazné stanovisko, nelze mu tak přisvědčit. Uvedená stanoviska

byla řádně vedena jako podklady pro vydání změny územního rozhodnutí a žalobci proti jejich obsahu ve správním řízení nic nenamítli. Soud proto neshledal žádné pochybení správních orgánů stran posouzení bezpečnosti provozu na předmětných komunikacích, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zcela nad rámec uvedeného nelze pominout, že v tomto případě křižovatky a mimoúrovňová křížení nahrazují stávající křižovatky, a to právě za účelem zvýšení bezpečnosti provozu. Žalobci k této konkrétní argumentaci žalovaného také nic neuvedli.

28. Z výše uvedených důvodů je bezpředmětné k této otázce provést žalobci navržené důkazy, ať již odborným vyjádřením, výsledkem svědka či znaleckým posudkem.
29. Soud proto shledal i poslední okruh žalobních námitek nedůvodným.
30. Jelikož krajský soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobci úspěšní nebyli a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.
32. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 19. března 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu